flere vltra cāpita nrā est accessus ho
minū a sol lucet in claritate sua nos
vero hic sum9 in tñbris a nullū lumen
habem9 Ayt fili9. O mr̄ dulcissima.
illā lucē quā dicit sup capita nrā nū
q̄ vidi q̄ in isto carcē nat9 fui Dūmō
copiā cibi a potus habuero m̄ h̄ placz
semp pmanere dū vixero Dū aūt sic
loquerēt adiuicē Jmpator cū mili
tibz ad ostiū carceris stabat Ayt vn9
miles regi. Dñe nō auditis istā lamē
tationē in carcere inter mrēm a filiū
At ille. Etiā optime audio et eis ꝯpa
tior. Milites dixerūt. Dñe rogam9 vt
fiat eis grā et mīa. Quib9 dixit rex.
Ad p̄ces vrās ꝯcedo. ambosq̄ de car
cere eduxerūt et ab oī pena libeāuerūt
Rmī iste impator ē pater celestis
qui istā legē dedit q̄ si mulier .i.
anima sb̄ viro .i. xp̄o fuerit p peccatū
mōrle adulterata ꝑpetuo carcei infer
nali adiudicabit. si sic decedat. Dña
ista in carcere fleuit amare Et quaēs
Certe q̄ violauit animā suā: regnuz
eternū pdidit. scām ecciam depuauit.
vtutibz quas in baptismo recepit p
peccatū spoliauit. Puer q̄ dixit. dū ci
bū habuero m̄ placet h̄ pmanē sunt
mūdi potētes a diuites q̄ dicūt Si de9
daret eis mūdū: a p volūtate carnis
delicias: lumē celi nūq̄ desiderarent
De talibz valde dolendū est. Miles q̄
stetit iux̄ ostiū p̄t dici bon9 plat9 qui
hz pro peccatoribz intime deū rogare
vt det eis grāz a carcē pcti resurgē q̄
poterūt ad eternā vitā itrre quāno. etc.

Q̄ xp̄s se pro nobis morti exposuit. Capitulū. lxxxvij.

Quidā impator q̄ in quodam
bello mōrli exposit9 fuit mor
tēq̄ vix potuit euadere. Quod
pcipiens q̄dā miles strēnu9: interpo
suit se inter impatorē et hostes eius
ita q̄ ipator euasit sine lesiōe Miles
autē p eo diuisa vulnera recept. Cura
tus ē cū magna difficultate. Tamen
cicatrices in eo sp pmāserūt a ab oīb9
est ꝯmēdatus. q̄ tā egregie p dño suo
pugnasset Accidit postea q̄ ille miles
debuisset hereditatē suā iniuste amittē.
Accessit ad p̄fatū impatorē: rogauit
vt eū iuuaret a sentēciā pro eo daret.
At ille. Rmē nō possū tibi ad p̄sens
attēdē. sz dabo tibi iudicē q̄ causā tuā
examinabit a q̄d iustū fuerit faciet.
At ille. O dñe cur talia dicis? Statiz
corā oībz oīa vestimēta sua dilacera
uit et vsq̄ ad nudā carnez cicatrices
vulnerū ei oñdit dicēs. Ecce q̄d susti
nui p te. a tu nō vis p me iudicaē nec
me iuuare? Est ne inq̄t iustū postq̄
tantū pro te sustinui vt ali9 q̄ tui p̄e
sit in causa mea iudex a aduōtus pro
me? Jmpator h̄ audiens ayt O kmē
verū dicis qñ in piculo mortis fui tu
a nō ali9 me saluasti. statī pro tribu
nali sedebat rex a iudiciū p eo dedit.
Rmē xp̄s in bello mortali int̄ te a
dyabolū seipsū int̄posuit a susce
pit pro te vulnera mortalia nō soluz
vulnera sz morte turpissima mortu9
est. Est ergo ne iustū q̄ ali9 q̄ tu pe
nā vel pm̄am sustineat pro suo amo
re? Certe nō. Si duo frēs sint heredes
alicui9 hereditatis quā hereditatē ali
quo casu amiserāt si alter eorz p here
ditate recuperāda pugnauerit labora
uitq̄ ali9 nihil sz sine omni labore eā
habere vellet: esset hoc iustū? Certe nō
Sic est de nobis a de xp̄o. nos amisi
mus hēditatē regni celestis p pctm̄.
xp̄s vero p suā mortē acq̄siuit. Jdeo
iustū est vt nullus alius pro te faci
at q̄d poteris mereri: q̄ tuipse si desi
deras vitā eternā obtinere. Quā no
bis concedat q̄ sine fine viuit. etc.

De cautela dyaboli: q̄ multos ad īteritū sb̄duct. Ca. lxxxviij.

De quodā principe narrat qui
cū omnibz viribz suis non po
terat hostes suos deuincere fe
cit hanc cautelā. Simulauit fugam
a castra sua cū victualibz hostibz de
reliq̄t Jn q̄bz castris dolia multa ple
na vino infecto dimisit p semē cuius
dā h̄be ita q̄ hō bibēs de vino illo statī

obdormiret. Sciuit eciā hostes famelicos ⁊ gulosos q̄ sup vinū cū gaudio supueniētes ad libitū suū bibentes statīq; semimortui dormire cōpellebāt. sup q̄s princeps rediēs oēs ad libitū suū occidit. ¶ Moralizatio

Carissimi hac cautela vtit dyabolꝰ ꝯ q̄s vidit nō posse supare simulat se fugē. ⁊ pcul abesse dum eos sb̄ spe bone amicicie ⁊ solacij diu pmittit ad tabernas sedere vt iebriatos ducat q̄ voluerit nūc ad homicidiū. nūc ad luxuriā ꝛc. Caueaꝰ g̃ a tl̄i potu si desideraꝰ veīre ad etnā vitā

De triplici statu mūdi C. lxxxix

Miles q̄dā erat q̄ tres filios hēbat q̄ cū mori deberet primo genito suo hereditatē legauit Secūdo filio thezaurū suū Tercio filio anulū preciosū q̄ plus valuit q̄ totū qd̄ legauit alijs. duobꝰ eciā pmis dedit anulos duos nō tā pciosos. Omnes anuli fuerūt eiusdē vtutis. Post mortē patris dixit primꝰ filius Ego habeo anulū patris mei pciosū Secūdꝰ filiꝰ dixit tu nō habes sꝫ ego habeo Terciꝰ dixit. Nō ē iustū q̄ vos hēatꝭ eo q̄ senior hēt hēditatē ⁊ aliꝰ thesaurū. g̃ rō dictat vt ego anulū pciosū hēaꝫ Ait pmꝰ pbemꝰ in facto q̄s anulus sit pciosior ⁊ ille ē melior At ille Mihi placꝫ. Statī adducti sūt īfirmi diuisi varias īfirmitates hn̄tes pmi duo ānuli nihil opati sūt. sꝫ anulꝰ iunioris oēs curauit Moralizaᵒ.

Rāmi: miles iste ē dn̄s noster ihs xp̄s q̄ tres filios hēbat .s. iudeos saraceōs. ⁊ xp̄ianos. iudeis dedit terrā pmissiōis Saracenis dedit thesaurū huiꝰ mūdi quātū ad potētias ⁊ diuitias. Christianis dedit anulū pciosū .s. fidē. Qa p fidē xp̄iani possūt varias īfirmitates ⁊ lāguores aīe curaē Sic scptū ē. Oīa possibilia sūt credēti Itē si hūerꝭ fidē sic g̃nū sinapis ꝛc. Itē īpossibile ē sine fide placere deo.

De libtate arbitrij ¶ Capi. xc.

Lex aliqn̄ erat ī q̄dā regno q̄ frater senior hereditatē diuidēt ⁊ iunior eligeret. Cuiꝰ ratio est. q̄ maioris discrecōis ē diuidē q̄ eligē. Senior autē discrecior eē debet Alia lex fuit q̄ liceret filiū ex ācilla hereditatē accipe sic ⁊ filij liberi. Cōtigit aūt duos fratres vnū de ācilla ⁊ vnū de libera hereditatē diuidē. Frat̄ em̄ senior diuisit sic Ex vna pte totā hēditatē posuit ⁊ ex alia pte matrē fratrꝭ sui posuit. Frat̄ eiꝰ cogitabat matrē meā āte oīa dēo diligē. ⁊ p ꝯseq̄s p̄elegit matrē ⁊ hereditatē dimisit sperās de cuialitate fratrꝭ sui aliq̄d obtinē sꝫ nihil ab eo obtinebat Adijt iudicē. fratrē suū accusauit. q̄ eū ab hereditate sua exclusit. Rn̄dit frater suus ⁊ dixit q̄ eū decepit. Qa ille q̄ elegit nō q̄ diuidit certꝰ est.

Rāmi deꝰ pater ¶ Moralizacō duos filios habuit Vnū de ācilla aliū de libera De libera hūit xp̄m q̄ ē de eadē essētia de q̄ pr̄ ⁊ coetnꝰ sibi. de ācilla hoīez. q̄ q̄ ad corpꝰ ē de t̄ra. ⁊ iste ē minor q̄ ex tpe pductꝰ. Xp̄s filius senior hereditatē diuisit Qūo? Certe matrē .i. t̄rā ⁊ terrena posuit ex vna pte ⁊ ex alia posuit celū ⁊ celestia Electiōꝫ tn̄ homini dedit q̄ si matrē .i. t̄rena eligeret hereditati celesti careret Sꝫ reuera peccās mōrliter hereditatē celesti spreta matrē elegt nec xp̄m poteit accusaē quoniā nō q̄ diuidit sꝫ q̄ elegit c̄cūscribt. Patet g̃ q̄ q̄ terrenas voluptates p̄pont ⁊ in peccato mortali existēs vitā etnā non potest de g̃tia nec de iure sibi vēdicare seu p̄sumere de hereditate sꝫ forte ex q̄dā pietate. Cōsulo g̃ vt nō eligamꝰ matrē .i. mūdū istū q̄ totꝰ mūdꝰ ī maligno positꝰ ē. Studeamꝰ g̃ eligē hereditatē celestē.

De accidia ⁊ pigricia. C. xci.

Polimꝰ regnauit q̄ tres filios legit hūisse q̄s multū dilexit. Vn̄ p se cogitauit disponere de r̄gno suo. Vōuit tres filios suos ⁊